

Ἡ Ἀποκάλυψη τοῦ Θεοῦ

Ἡ ἐμπειρία τῶν ἀγίων εἶναι ὑπερτέρα τῶν ὄρων καί αὐτῶν ἀκόμη τῶν τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων. Ἔτσι, ὅπως ὑπογραμμίζεται πολλές φορές στό βιβλίο αὐτό, ἡ Ἁγία Γραφή δέν εἶναι πηγή τῆς πίστεως, γιατί πηγή τῆς πίστεως εἶναι ἡ ἐμπειρία καί ἡ Ἀποκάλυψη, πού δέχονται οἱ ἅγιοι, καί ἐπομένως ἡ Ἁγία Γραφή δέν μπορεί νά ἐρμηνευθῆ ἔξω ἀπό τήν ἐμπειρία τῶν θεουμένων ἀγίων, αὐτῶν δηλαδή πού ἐδέχθησαν καί δέχονται στήν προσωπική τους ζωή τήν Ἀποκάλυψη καί ἔτσι γνώρισαν ὅλα τά μυστήρια τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Αὐτοί εἶναι ἄξιοι καί δεκτικοί τῆς Ἀποκαλύψεως.

Σχέσεις Ἁγίας Γραφῆς, Παραδόσεως, Ἐκκλησίας, ἀγίων

* * *

Ἡ ἀποκάλυψη τῶν νοημάτων τῆς Ἁγίας Γραφῆς δίδεται ἀπό τόν Ἰδιο τόν Χριστό σ' αὐτούς πού εἶναι ἄξιοι τῆς ἀποκαλύψεως. Διότι δέν μπορούν ὅλοι οἱ ἄνθρωποι νά ἐρμηνεύουν τήν Ἁγία Γραφή. Αὐτοί πού δέχονται τήν ἀποκάλυψη τήν δέχονται ἀνάλογα μέ τήν πνευματική κατάσταση στήν ὁποία βρίσκονται.

Ὁρθόδοξες προϋποθέσεις ἐρμηνείας τῆς Ἁγίας Γραφῆς

* * *

Ἡ ἀσκητική ζωή εἶναι ἡ ὁδός τῆς ἀποκτήσεως τοῦ μεγάλου χαρίσματος τῆς θεολογίας. Δέν μπορεί κανείς νά θεολογῆ ἔξω ἀπό τήν ἄσκηση. Ἡ σταύρωση τῶν παθῶν καί τοῦ ἑαυτοῦ μας εἶναι προϋπόθεση τῆς ζωῆς. Λέγεται αὐτό γιατί δυστυχῶς στήν ἐποχή μας παρατηρεῖται τό φαινόμενο νά πολεμοῦμε τήν λεγόμενη χριστιανική ἰδεολογία καί τόν λεγόμενο εὐσεβισμό ἐν ὀνόματι μιᾶς ἀφηρημένης ζωῆς. Τονίζεται ἀπό πολλούς ὅτι ὁ Χριστιανισμός εἶναι «στάση ζωῆς» καί συγχρόνως πολεμοῦν ὅ,τι ἔχει σχέση μέ τήν κάθαρση τῶν παθῶν, πού τήν κατακρίνουν

ὡς νεοευνσεβιστικὴ ἀντιμετώπιση τῆς χριστιανικῆς ζωῆς. Ἀλλὰ δὲν μποροῦμε νὰ διανοηθοῦμε ζωὴ ἔξω ἀπὸ τὴν ἄσκησι. Ἀπὸ τὴν σταύρωσι τῶν παθῶν ἔρχεται μέσα μας ὁ φωτισμὸς τοῦ νοῦ, ὁπότε πάσχουμε τὴν θέωσι καὶ γινόμεστε πραγματικοὶ θεολόγοι ...

... Ὡς αὐτὴ ἡ νοερά ἡσυχία, ὅπως τὴν περιγράφουν οἱ ἅγιοι Πατέρες πού στήν βάση τους εἶναι ἡσυχαστές, εἶναι ἡ ὁδὸς πού ὁδηγεῖ στήν θεία κατάπαυσι, πού εἶναι ἡ θεωρία τοῦ Θεοῦ. Καὶ πιστεύουμε ὅτι ἡ ἡσυχαστικὴ ἀγωγή εἶναι ἐκείνη πού καθιστᾷ ἕνα ἄνθρωπο Ὁρθόδοξο. Αὐτὴ εἶναι ἡ βάση τῶν δογμάτων καὶ ὅλων τῶν ἀληθειῶν τῆς πίστεως. Ἐξω ἀπὸ αὐτὴν δὲν ὑπάρχει ἀληθινὴ θεολογία ...

... Αὐτὴν τὴν ἡσυχία καὶ τὴν θεωρία τοῦ Θεοῦ ἐπέτυχεν ἡ Παναγία στό Ναό καὶ ἀπέκτησε τὴν κοινωνία μέ τόν Τριαδικό Θεό. Καὶ ὅποιος θέλει νὰ ἐπιτύχη αὐτὴν τὴν θεωρία, πού εἶναι ἡ σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου, πρέπει νὰ ἀκολουθήσῃ τόν τρόπο ζωῆς τῆς Θεοτόκου. Ὁ μοναδικὸς τρόπος εἶναι ἡ ἀγωγή τῆς ἡσυχίας.

Ὁ ἅγ. Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς ὡς ἐρμηνευτὴς τῶν Γραφῶν